

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-5C/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420200792
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5420200792.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35937874, s oznámenou adresou na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., oddelenie regresných náhrad a SV, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, proti žalovanému: B. F., X.. XX.XX.XXXX, L. B., F. XX, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1727/49, IČO: 36858501, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31595545, zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 26, IČO: 36868299, v spore o zaplatenie sumy 15.815,08 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.907,54 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 12.05.2020 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti ohľadne zaplatenia 5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 15.815,08 eura za obdobie od 11.03.2020 do 11.05.2020 vrátať, zastavuje.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 11.03.2020, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín 11.05.2020, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 15.815,08 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 11.03.2020 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že:

2.1. Žalovaný dňa 22.04.2018 v obci A. na voľnom priestranstve viedol viacúčelovú štvorkolku zn. L. L., EČ: J.-XXXAD, kde z dôvodu nesprávnej techniky jazdy narazil prednou časťou na násyp štrkovej cesty, čo spôsobilo stratu stability a niekoľkonásobné prevrátenie štvorkolky a vymršteniu osôb sediacich na štvorkolke, pričom spolujazdkyňa U. L., nar. XX.XX.XXXX - poistenec žalobcu (ďalej len „poškodená“), utrpela ťažké zranenie, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie. Skutkový stav poškodenia zdravia bol zistený na základe Oznámenia zdravotnej poisťovni o poskytnutí zdravotnej starostlivosti vystaveného lekárom G. dňa 22.04.2018 a Správy Okresného riaditeľstva PZ v Dolnom Kubíne, OO PZ Dolný Kubín, ČVS: ORP-312/OO-DK-2018 zo dňa 14.05.2019.

2.2. Žalobca vynaložil na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej v súvislosti s liečením jej zranenia spôsobeného nesprávnou jazdou na štvorkolke dňa 22.04.2018 celkové náklady vo výške 15.815,08 eura podľa rozpisu:

Ústavná starostlivosť 14 824,55 eura
SVLZ - Spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 161,04 eura
Ambulantná pohotovostná služba 113,79 eura
Lekárska zdravotná starostlivosť 441,70 eura
Dopravná služba 172,05 eura
VAS - Všeobecná ambulantná starostlivosť 13,00 eura
ŠAS - Špecializovaná ambulantná starostlivosť 88,95 eura
Náklady k úhrade 15 815,08 eura

Vynaložené náklady z hľadiska účinnosti, účelnosti a hospodárnosti odsúhlasil revízný lekár žalobcu.

2.3. Žalobca listom zn. RP 18230629 z 11.02.2020 - výzvou na úhradu náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vyzval žalovaného na zaplatenie nákladov zdravotnej starostlivosti v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaný v lehote splatnosti a ani do podania žaloby vyúčtované náklady zdravotnej starostlivosti neuhradil. Žalobca má v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoZP“) voči žalovanému právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u jeho poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním. Do podania žaloby nebolo právoplatne ukončené trestné konanie vedené proti žalovanému Okresným riaditeľstvom PZ v Donom Kubíne, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019.

2.4. Vzhľadom na prebiehajúce konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, navrhol prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného proti žalovanému Okresným riaditeľstvom PZ v Dolnom Kubíne, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019.

3. Žalovaný prostredníctvom vtedajšieho zástupcu v písomnom vyjadrení z 19.06.2020 k žalobe v celom rozsahu poprel uplatnený nárok ako nárok nemajúci žiadny právny základ, namietol aj jeho predčasné uplatnenie. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku, ako aj pasívnej legitímácie žalovaného. Navrhol žalobu žalobcu zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.1. Uviedol, že doposiaľ nebolo preukázané, že žalovaný zavinil dopravnú nehodu z 22.04.2018. Žalovaný je obvinený v trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019 a doposiaľ nie je ustálené, kto šoféroval štvorkolku, na ktorej došlo k dopravnej nehode, keď z viacerých výpovedí svedkov vyplýva, že šoférovať mala práve poškodená.

3.2. Správa OO PZ Dolný Kubín, na ktorú odkazuje žalobca, bola vypracovaná v začiatočnom štádiu trestného konania a táto odkazuje na znalecký posudok, ktorý nezohľadňoval všetky okolnosti a bolo nariadené jeho doplnenie uznesením OR PZ Dolný Kubín vzhľadom na zmenu dôkaznej situácie. Žalobca však ako dôkaz tento znalecký posudok ani nedoložil.

3.3. Namietol pasívnu legitímáciu žalovaného, keď nebolo preukázané, že by riadil štvorkolku, zavinil dopravnú nehodu alebo mal akýkoľvek vplyv na zranenia poškodenej a súčasne aj výšku uplatneného nároku vyplývajúcu len z rozpisu, pričom žalobca nedoložil ani faktúry, podľa ktorých mal byť nárok uplatnený, ani potvrdenia o úhrade týchto faktúr. Peňažný nárok je tak nepreukázaný a nemá žiadny relevantný podklad. Namietol ju aj vzhľadom na ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoPZP“), keď v čase nehody bolo vozidlo poistené v Komunálnej poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group. Pokiaľ by aj bolo preukázané, že vozidlo riadil žalovaný, má právo, aby uplatnený nárok za neho uhradila poisťovňa, ktorá by mala byť v takom prípade pasívne legitimovaná.

4. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením z 31.07.2020 zotrval v plnom rozsahu na podanej žalobe.

4.1. Poukázal aj vo vzťahu k namietanej pasívnej legitímácii žalovaného, na ust. § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP, v zmysle ktorého zdravotná poisťovňa (žalobca) má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Právo žalobcu na uplatnenie nákladov zdravotnej starostlivosti je podmienené zavineným protiprávnym konaním tretej osoby.

4.2. Voči žalovanému bolo Okresným riaditeľstvom PZ v Dolnom Kubíne, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019 vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa ust. § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1) Tr. zák., nakoľko z dôvodu nesprávnej techniky jazdy na štvorkolke EČ: J.-XXXAD spôsobil zranenie poškodenej, nachádzajúcej sa na mieste spolujazdca. V trestnom konaní má byť preukázané zavinené protiprávne

konanie tretej osoby - žalovaného, nie poisťovateľa motorového vozidla. ZoPZP upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poistenie sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ, v prípade poisťnej udalosti, za neho nahradil uplatnené náklady zdravotnej starostlivosti. V zmysle uvedeného žalovaný má právo (nie povinnosť) požadovať úhradu vyúčtovaných nákladov zdravotnej starostlivosti od poisťovateľa motorového vozidla, na ktorom spôsobil škodu, v tomto prípade od Komunálnej poisťovne, a.s. V prípade, že bude žalovaný zaviazaný k úhrade nákladov zdravotnej starostlivosti v civilnom konaní, má možnosť požiadať o ich úhradu poisťovateľa motorového vozidla - Komunálnu poisťovňu, a.s.

5. Žalovaný prostredníctvom zástupcu v duplike danej podaním z 15.10.2020:

5.1. Zotrval na nedôvodnosti žalovaného nároku, keď žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaný, žalobca nepreukázal zavinenie žalobcu na dopravnej nehode a najmä neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania výšky nároku.

5.2. Napriek námietke žalovaného k výške nároku žalobca nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval výšku a opodstatnenosť vyčíslenej sumy, ktorá vyplýva len z jednostranného rozpisu samotného žalobcu, čo považuje len za nepodložené tvrdenie. S ohľadom na dôkaznú situáciu sa nemožno relevantne vyjadriť k výške nároku, keď žalovaný nemá k dispozícii podklady na spochybnenie vyčíslenej sumy. Túto sumu však považuje za neprimerane vysokú s ohľadom na prípadné zavinenie žalobcu, keď rozpis položiek obsahuje viacero nezrovnalostí.

5.3. V položke ústavná (lôžková) starostlivosť v období 22.04.2018/30.04.2018 je uvedená suma 380,- eur (teda za 8 dní), následne v položke ústavná (lôžková) starostlivosť v období 01.05.2018/12.05.2018 (teda za 11 dní) je uvedená suma 13.952,63 eura. Žalovanému nie je zrejma výrazná disproporcija pri vyčíslení jednotlivých položiek, prečo ju považuje za zmätočnú a nesprávnu.

5.4. Spochybnil samotné zavinenie žalovaného na vzniku liečebných nákladov. Pokiaľ by sa aj v konaní preukázalo, že žalovaný riadil predmetné motorové vozidlo a teda zavinil nehodu - ak sa skutkový dej udial tak, ako uvádzal žalobca, sama poškodená má podiel na zavinení, keď si v zmysle Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nesplnila prevenčnú povinnosť. Poškodená si podľa výpovedí svedkov sama dobrovoľne mala sadnúť k žalovanému napriek tomu, že vedela, že žalovaný nie je v stave spôsobilom na riadenie motorového vozidla, na čo ju svedkovia mali upozorniť. Poškodená si tak nesplnila prevenčnú povinnosť a teda v zmysle § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

5.5. Súčasne vzhľadom na ust. § 4 ZoPZP, keď v čase nehody bolo vozidlo poistené v Komunálnej poisťovni, a. s., navrhol vstup ako žalovaného Komunálnej poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31595545, prípadne, ak súd návrhu nevyhovie, pripustil jej vstup ako intervenienta.

6. Podaním zástupcu žalovaného z 23.11.2020 reagujúcim na výzvu súdu z 28.10.2020 sa tento pripojil k návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia trestného konania vedeného OR PZ Dolný Kubín pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019. V súvislosti s účasťou Komunálnej poisťovne, a. s., v tomto konaní zaslal oznámenie o spore podľa § 86 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, aby táto spoločnosť vstúpila do konania ako intervenient na strane žalovaného.

7. KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group prostredníctvom zástupcu v podaní doručenom súdu 01.12.2020 oznámila, že v súlade s ustanovením § 82 ods. 1 CSP poisťovňa vstupuje do konania ako intervenient na strane žalovaného (ďalej len „intervenient“) z dôvodu jej právneho záujmu na výsledku konania, pretože v súčasnosti nie je možné vylúčiť, že v prípade neúspechu žalovaného v predmetnom spore, poskytne intervenient príslušné plnenie žalobcovi namiesto žalovaného.

8. Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 05.01.2021 č. k. 5C/28/2020-83 toto konanie s poukazom na § 164 CSP prerušil do právoplatného skončenia trestného konania v tom čase vedeného proti žalovanému na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Dolnom Kubíne, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-280/1-VYS-DK-2019.

9. Následným uznesením z 21.03.2023 č. k. 5C/28/2020-116 súd rozhodol o pokračovaní v konaní, nakoľko odpadol dôvod prerušenia tohto konania, keďže uvedené trestné konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 10.01.2023 č. k. 1To/82/2022-865 (právoplatným 10.01.2023), ktorým (po zrušení rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 27.05.2022 č. k. 2T/17/2021-825 vo výroku o treste) bol terajší žalovaný ako obžalovaný pri nezmenenom výroku

o vine (podľa rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 15.07.2021 č. k. 2T/17/2021-704) a pri nezmenenom výroku o náhrade škody (podľa rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 27.05.2022 č. k. 2T/17/2021-825, ktorým výrokom súd poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces) odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov a bol mu tiež uložený úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere šesť rokov. V uvedenom konaní bol žalovaný odsúdený v súvislosti s uznaním jeho viny zo spáchania prečinov ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., v spojení s ust. § 138 písm. h) Tr. zák. a ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa dopustil skutkom spáchaným 22.04.2018 v čase okolo 00.10 hod. v obci A., okres G. F. tak, že po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, na voľnom priestranstve nachádzajúcom sa medzi obchodnou spoločnosťou P., R. R. K. S., A. a budovou bývalého autoservisu „S. Š. R. R. A. XXX, po trávnom poraste viedol viacúčelovú štvorkolku zn. L.U. L. čiernej farby EČ: J.-XXXAD, kedy z dôvodu nesprávneho spôsobu jazdy, neprispôsobeniu rýchlosti jazde po trávnej lúke v nočných hodinách a bez dostatočného osvetlenia stratil kontrolu nad vedením vozidla, nerozoznal včas násyp štrkovej cesty, ktorý križoval smer jeho jazdy, narazil prednou časťou na tento násyp, následne došlo k niekoľkonásobnému prevráteniu vozidla, v dôsledku čoho došlo k vymršteniu oboch osôb sediacich na štvorkolke, čím poškodená sediacia za vodičom - žalovaný, utrpela pomliaždenie pravej strany tváre s odreninami, krvácanie pod mäkkú blanu mozgu a pod tvrdú blanu mozgu liečené konzervatívne, zlomeninu pravého kĺbneho výbežku záhlavovej časti, zlomeninu pravej jarmovej kosti, pravej očnénice a pravej hornej čeľuste - zlomeninu pravého zygomatico-maxilárneho komplexu, odlomenie výbežku VI. krčného stavca, kompresívne úrazové zmeny na štyroch hrudných stavcoch (Th7 - Th10), zlomeninu pravej kľúčnej kosti, pomliaždenie pravej strany hrudníka, pomliaždenie pravých pľúc, pomliaždenie pečene a pomliaždenie pravej nadobličky, s dobou liečenia minimálne 10 až 12 mesiacov, pričom dodatočným prepočtom znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo, bola zistená prítomnosť alkoholu v krvi žalovaného v čase skutku 1,15 až 1,27 g/kg (promile). Právoplatnosťou uvedeného rozhodnutia došlo k vyriešeniu otázky existencie protiprávneho konania žalovaného, ktoré malo charakter trestných činov (spáchanie dvoch prečinov) a tým aj jeho zodpovednosti za vznik dopravnej nehody, ku ktorej došlo 22.04.2018, v dôsledku ktorej mala byť spôsobená škoda na zdraví poškodenej - poisťovkyne žalobcu, keď v súvislosti s jej liečením vznikli žalobcovi v žalovanej výške náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorých náhrady voči žalovanému sa žalobca domáha s poukazom na § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP.

10. Na predbežnom prejednaní sporu 24.04.2023:

10.1. Žalobca vyjadril nesúhlas s predbežným právnym posúdením veci ohľadne konštatovaného spoluzavinenia poškodenej, a to z dôvodu, že táto v čase spáchania skutku bola maloletá a nemala spôsobilosť na právne úkony. Nevie, ako mala prispieť hladina jej alkoholu v krvi k vzniknutým zraneniam. Vzhľadom na mechanizmus vzniku zranení tieto by boli v takom istom rozsahu aj keby nebola poškodená pod vplyvom alkoholu. Poukázal na § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP. Žalobca nemá vlastný majetok, len spravuje prostriedky zdravotného poistenia, ktoré vyberá a následne prerozdeľuje medzi jednotlivých poskytovateľov zdravotnej starostlivosti. Jediným vinníkom dopravnej nehody podľa rozsudkov v trestnom konaní bol žalovaný. Nehovori sa tam o žiadnej spoluvine. K tomu, že uplatnený nárok nie je nárokom na náhradu škody, poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/122/2022, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/109/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/91/2003 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/2119/1999. Navrhol vykonať dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré súdu predloží, a to výpismi z účtu o úhrade uplatnených nákladov za zdravotnú starostlivosť poškodenej, podrobným rozpisom nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej v súvislosti s predmetným úrazom a doručí aj doklad o doručení výzvy žalovanému na úhradu uplatnených nákladov a predloží aj ďalšie rozhodnutia vyšších súdnych autorít s poukazom na čl. 2 CSP. Nestotožnil sa so vznesenou námietkou premlčania. O tom, kto jednoznačne spôsobil vzniknutú škodu, sa dozvedel až právoplatným rozhodnutím tunajšieho súdu a Krajského súdu v Žiline. Žalobca si tento nárok uplatnil už v trestnom konaní, v adhéznom konaní a vtedy sa premlčacia doba prerušuje.

10.2. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný nespochybňuje právny základ žalobcom uplatneného nároku, keďže tento bol v súvislosti so skutkom právoplatne uznaný za vinného. Poukázal však na ust. § 415 a § 441 OZ v tej súvislosti, že je potrebné v tomto konaní prihliadať aj na spoluzavinenie samotnej poškodenej, pričom ohľadne tohto spoluzavinenia sú zmienky aj v rozhodnutiach tunajšieho súdu a Krajského súdu v Žiline, ktorými bol žalovaný uznaný vinným. Žalujúca strana nepreukázala dátum, kedy bola žalovanému doručená výzva na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, v súvislosti s ktorou žiada priznať úrok z omeškania. Pridržiaval sa tiež vyjadrenia žalovaného z 15.10.2020, kde boli

namietnuté konkrétne položky, bolo poukázané na spoluzavinenie samotnej poškodenej, ktoré navrhol ustáliť v rozsahu 50 %. V súvislosti s týmto spoluzavinením poškodenej navrhol oboznámenie výpovedí z trestného konania, a to žalovaného a svedkov U. L., C. F., G. L., H. F. a H. Š.. Predložil rozhodnutia súdov, v rámci ktorých bolo posudzované aj spoluzavinenie samotného poškodeného pri obdobne uplatnenom nároku žalobcu (rozsudky Okresného súdu Bratislava V z 24.05.2010 sp. zn. 11C/345/2007, Okresného súdu Žilina z 26.06.2013 sp. zn. 27C/150/2011, Okresného súdu Trenčín z 01.06.2016 sp. zn. 12C/84/2013 a Okresného súdu Humenné z 24.11.2021 sp. zn. 9C/25/2020).

10.3. Zástupca intervenienta okrem zástupcom žalovaného vznesených námietok pre svoju pochybnosť vzniesol aj námietku premlčania uplatneného nároku, poukazujúc na ust. § 21 ods. 5 ZoZP. Nie je zrejmé, kedy presne sa žalobca dozvedel, že vinníkom - škodcom má byť žalovaný. Žaloba bola podaná 11.05.2020 a oznámenie zdravotníckeho zariadenia adresované žalobcovi o poskytnutí zdravotnej starostlivosti je z 22.04.2018.

11. Podaním z 09.05.2023 žalobca doručil súdu podrobný prehľad výkonov zdravotnej starostlivosti poskytnutých poškodenej ako poistenkyni žalobcu v súvislosti s úrazom z 22.04.2018, doklady o úhrade faktúr príslušných poskytovateľov zdravotnej starostlivosti - výpisy z účtov VŠZP vedených v štátnej pokladnici. E-mailom z 22.06.2023 žalobca doručil súdu rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25.06.2019 č. k. 5Co/15/2019-192 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29.11.2022 č. k. 5Co/122/2022-102 a ďalším z 22.06.2023 doručil doklady o úhrade nákladov zdravotnej starostlivosti za poškodenú uhradených žalobcom poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v súvislosti s jej zranením 22.04.2018.

12. Podaním z 19.06.2023 zobral žalobca žalobu späť v časti uplatneného úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 15.815,08 eura za obdobie od 11.03.2020 do 11.05.2020 a žiadal tento úrok priznať zo žalovanej istiny počnúc dňom 12.05.2020 až do jej zaplatenia. Uvedené čiastočné späťvzatie odôvodnil tým, že pri písaní žaloby došlo k chybe - uviedol nesprávny dátum žalobného návrhu a podľa žalobcu pre určenie začiatku omeškania žalovaného treba považovať deň nasledujúci po dni doručenia žalobného návrhu na súd.

13. Na pojednávaní 26.06.2023 súd konal v neprítomnosti intervenienta na strane žalovaného a jeho zástupcu, ktorý ich neúčast' písomne ospravedlnil s tým, že vyjadril súhlas s konaním v ich neprítomnosti. 13.1. Žalobca sa v celom rozsahu pridŕžoval podanej žaloby v znení jej čiastočného späťvzatia. Uviedol, že v danom prípade bola doručovaná výzva z 11.02.2020 žalovanému obyčajnou listovou zásielkou a nie doporučené. Preto nemôže predložiť doklad o jej doručení žalovanému a túto skutočnosť, keďže žalovaná strana namietala dôvodnosť uplatneného úroku z omeškania, vyriešil čiastočným späťvzatím žaloby. Trval na priznaní úroku z omeškania od dňa podania žaloby na súd, lebo týmto dňom začína súdne konanie. Žalovaný vedel o uplatnenom nároku na náhradu škody už z trestného konania, kde si žalobca tento nárok uplatnil a tak žalovanému nič nebránilo, aby tento nárok čo i len čiastočne uhradil, ak sa domnieval, že by nemal zodpovedať za celý nárok. Intervenientovi pre prípad, že by bola v nejakom rozsahu protistrana úspešná, navrhol náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia nepriznať z dôvodu neúčelne vzniknutých trov, keďže intervenient má vlastné právne oddelenie. Poukázal na rozhodnutie NS SR z 28.08.2002 sp. zn. 3Cdo/16/2002, kde sa konštatuje, že uplatnený nárok nepredstavuje nárok na náhradu škody a ďalej je tam riešená otázka premlčania. Nie je dôvod v tomto spore operovať rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR, v Čechách je iná legislatíva a je to inak osobitne upravené. Žalobca nie je v nejakom vzťahu k poisťovcom, ale je v obchodno-právnom vzťahu k jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Na rozdiel od poisťovcov Sociálnej poisťovne nemá priamy dosah na poisťovca, tak ako to môže urobiť Sociálna poisťovňa pri výplate jednotlivých dávok, preto nemá ako vedieť a ani skúmať prípadné spoluzavinenie. Tiež poukázal na rozsudok NS SR 5Cdo/112/2020 z 31.05.2022. Považuje za zbytočné čítanie výpovedí z trestného spisu, keďže sa s nimi vysporiadal súd v trestnom konaní. Tiež z výpovede poškodenej nevyplýva, že by tá vedela, že žalovaný pil, len videla, že pil niečo, ale mohla to byť aj voda. V záverečnom prednese zdôraznil uplatnenie žalobného nároku v súlade s § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP, v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím tunajšieho súdu z 15.07.2021 sp. zn. 2T/17/2021, ktorým je podľa § 193 CSP súd viazaný a v zmysle ktorého je výlučným vinníkom dopravnej nehody na štvorkolke žalovaný. V trestnom konaní nie je v rozsudku v jeho výroku konštatovaná spoluvina poškodenej a nie je rozhodné, či také niečo sa uvádza v jeho odôvodnení. Žalobca si nárok uplatnil vychádzajúc z výkonov zdravotnej starostlivosti vykázaných jednotlivými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, ktorých výška, dôvodnosť a hospodárnosť bola preverená revíznymi lekármi žalobcu, tak ako to vyplýva z platnej právnej úpravy o postavení zdravotnej

poisťovne. Tvrdenia žalovaného a intervenienta o potrebe prihliadať na spoluvinu poškodenej poistenky považuje za irelevantné s poukazom na konštantnú judikatúru súdov, najmä tých, na ktoré žalobca v priebehu konania poukázal a z ktorých jednoznačne vyplýva, že nárok zdravotnej poisťovne nie je nárokom na náhradu škody, ale je špeciálnym regresným nárokom. Zdravotná poisťovňa v prípadoch, akým je napríklad aj súdený prípad, má právo na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti voči osobe, ktorej protiprávne konanie spôsobilo, že zdravotná starostlivosť musela byť poskytnutá. Je povinná poskytnúť zdravotnú starostlivosť vždy a nemá priestor ani možnosť skúmať, či sa niekto podieľal na vynaložení nákladov zdravotnej starostlivosti v iných, než zákonných prípadoch. Zdravotná poisťovňa sa dozvedá o týchto prípadoch vždy až po tom, keď bola zdravotná starostlivosť uhradená. Namietol analógiu s postavením Sociálnej poisťovne, ktorá nie je zdravotnou poisťovňou, uhrádza a uspokojuje iné dávky svojich poistencov a má priamy dosah na vyplatenie dávok svojho poistenca v prípade, že sa dozvie o tom, že protiprávne dávky čerpal, resp. mu protiprávne boli vyplatené. Preto nie je možné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 29.01.2004 sp. zn. 5Cdo/71/2003 analogicky aplikovať. V čase, keď došlo k poškodeniu zdravia jeho poistenke, táto nebola plnoletá. V podstate z pohľadu platného práva sa jedná o chránenú osobu, čiže žalovaný mal pristupovať zvlášť opatrne k jej požiadavkám, aby ju odviezol na štvorkolke. Je absurdné tvrdenie, že poškodená ho nejakým spôsobom k tomu donútila. Poukázal na nadbytočnosť dokazovania spočívajúcu v čítaní výpovedí svedkov situácie, ktorí údajne mohli potvrdiť správanie poškodenej poistenky aj žalovaného, nakoľko v tomto konaní sa prejednáva nárok zdravotnej poisťovne a nie osobnostné nároky poškodenej poistenky, navyše, keď bolo o jej nároku rozhodnuté aj keď k dnešnému dňu nie právoplatne. Rovnako za nadbytočné a irelevantné považuje aj vyjadrenie žalovaného k týmto veciam, ktoré navyše dokumentuje jeho nezodpovedný prístup k občianskym povinnostiam a dalo by sa povedať aj k rodinnému životu, lebo predkladá súdu rodné listy svojich maloletých detí s úmyslom nejakým spôsobom vplyvať na súd, aby rozhodol pre neho priaznivo.

13.2. Žalovaný uviedol, že nevie, či mu bola doručená žalobcom predložená výzva na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. On určitý čas pracoval aj v zahraničí a poštu mu preberala jeho mama. Počas grilovačky sedel na okraji stola a poškodená sedela po jeho ľavej ruke, hneď priamo vedľa neho a neskôr si presadla. Poškodená jednoznačne videla, že pije alkohol, lebo pil pivo z plechovky, kde je napísané, čo pije.

13.3. Zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný nemá žiadne námietky voči čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom, ale v danom prípade, ak žalobca nepreukázal doručenie predžalobnej výzvy, v takom prípade, ak sa má vychádzať z podanej žaloby, tak podstatným je čas, kedy bola táto žaloba doručená žalovanému a nie čas jej doručenia súdu. Predložil súdu rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.01.2004 sp. zn. 5Cdo/71/2003, Najvyššieho súdu ČR z 27.03.2014 sp. zn. 25Cdo/4199/2013 a Krajského súdu v Žiline z 28.12.2017 sp. zn. 8Co/109/2017 s tým, že z nich vyplýva, že v danom prípade nejde o nárok na náhradu škody, ale o nárok vyplývajúci z osobitného predpisu, kedy platí táto špeciálna právna úprava, ale v otázkach, ktoré táto špeciálna právna úprava nerieši, je potrebné použiť všeobecnú úpravu OZ o nároku na náhradu škody vrátane ustanovenia o spoluzavinení. Teda sú aplikovateľné ustanovenia § 415, § 441 a prípadne aj § 450 OZ. Už v trestnom konaní v rozsudkoch okresného aj krajského súdu bolo konštatované spoluzavinenie zo strany poškodenej a poukázal na rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín súdu z 27.05.2022 sp. zn. 2T/17/2021, kde na strane 6 je konštatované, že iniciátorkou jazdy na štvorkolke bola práve poškodená, ktorá bola pod vplyvom alkoholu a tiež videla, že pil aj žalovaný. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí z 10.01.2023 sp. zn. 1To/82/2022 na strane 10 predposledný odsek uviedol, že poškodená presvedčala žalovaného, aby si sadli na štvorkolku. Žalovaný akceptuje mieru spoluzavinenia poškodenej v rozsahu 50 %. S ohľadom na odsudzujúci rozsudok v trestnom konaní a nespochybňuje svoj diel spoluzodpovednosti za žalobcovi vzniknutú ujmu. Predložil rodné listy detí žalovaného maloletých G. a C.. V záverečnom prednese o.i. uznal danosť právneho základu žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému a že žalobcovi vznikli náklady spojené s liečbou poškodenej. Zásadnou otázkou je právna otázka, ako posudzovať spoluzavinenie poškodenej na vzniku týchto nákladov, keďže z vykonaných dôkazov je nesporné, že samotná poškodená bola pod vplyvom alkoholu a že žalovaný ju šiel na štvorkolke previesť na základe jej opakovaných požiadaviek a presvedčania. V ním predložených rozhodnutiach súdov je zhodný právny názor, že pokiaľ v predpisoch o zdravotnom poistení nie je riešená otázka spoluzavinenia poškodenej, tak vtedy treba aplikovať ustanovenia § 415 a § 441, prípadne aj § 450 OZ a je pravda, že či už v minulosti alebo v súčasnosti platnom ZoZP nebola a nie je riešená otázka spoluzavinenia poškodenej. Spoluzavinenie poškodenej vyplýva nielen z vykonaných dôkazov, ale aj z rozsudkov Okresného súdu Dolný Kubín a Krajského súdu v Žiline jednoznačne uvádzajúcich, že poškodená mala čiastočný podiel viny na spôsobených zraneniach, keď obžalovaného presvedčala, aby si spolu sadli na štvorkolku. Zotrvával na svojom právnom názore, že spoluzavinenie poškodenej je vo výške 50 %. Preto nemá námietky, aby žalovaný bol zaviazaný na

úhradu nákladov spojených s liečbou poškodenej U. L. vo výške 50 % uplatnených nárokov a vo zvyšku navrhol žalobu zamietnuť. Vzdal sa v mene žalovaného nároku na náhradu trov konania.

14. Predmetom tohto konania je nárok uplatnený s poukazom na § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP, na náhradu žalobcom vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej, ktorú žalobca uhradil jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, vynaložených v súvislosti s jej úrazom pri dopravnej nehode dňa 22.04.2018, spôsobenej jazdou na štvorkolke, ktorú riadil žalovaný a na ktorej ako spolujazdkyňa sedela poškodená.

15. Pokiaľ ide o výšku daných nákladov uplatnených vo výške 15.815,08 eura, v súvislosti s námietkami žalovaného a intervenienta súd uvádza, že v priebehu konania žalobca v potrebnom rozsahu preukázal ich výšku, ako aj to, že došlo z jeho strany k ich úhrade. Pôvodne k žalobe pripojené vyčíslenie a rozpis nákladov (č. I. 6 - 7) s ich následným rozšpecifikovaním spôsobom uvedeným v žalobe (bod 2.2. odôvodnenia), tak ako ich rozdelenie vyplýva aj z predloženej výzvy na úhradu nákladov z 11.02.2020 (č. I. 8), žalobca následne doplnil ďalšími dokladmi (č. I. 155 - 171, 199 - 200). Z nich vyplýva jednak podrobný položkovitý rozpis jednotlivých zdravotníckych výkonov, resp. nákladov s uvedením času ich vykonania (vzniku), poskytnutých poškodenej jednotlivými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, voči ktorému po jeho predložení nevzniesla protistrana žiadne námietky. Súčet predložených zostáv jednotlivých zdravotníckych výkonov predstavuje výšku žalovanej istiny (14.495,71 + 744,91 + 297,07 + 62,77 + 5,95 + 30,98 + 55,47 + 13 + 9 + 13,86 + 10,52 + 75,84 eura). Zároveň žalobca dokladoval, kedy tieto náklady uhradil žalobca jednotlivým zdravotníckym zariadeniam. Šlo konkrétne o platby realizované z účtu žalobcu cez štátnu pokladnicu v prospech účtov subjektov O. B.Á. C.. R.. dňa 29.05.2018 a 27.06.2018 a B.Á. R.C. F. dňa 06.06.2018 (za prevozy), ďalej F.Z. L. R..K..S.. dňa 31.05.2018 a 28.06.2018, G. X. R. J. H.. Z.. X.. E. dňa 06.06.2018, 03.08.2018, 04.09.2018, 04.02.2019, N. X. H. dňa 06.06.2018, 28.06.2018, 06.07.2018, 08.08.2018, 07.11.2018, 08.03.2019 a 10.12.2019, Z. R., R.. K.. S.. dňa 27.06.2018, H. J., R.. K.. S.. dňa 09.07.2018 a 12.09.2018, J., R..K..S.. dňa 06.07.2018, 13.08.2018, 12.09.2018, 12.10.2018, 12.12.2018, 15.02.2019, 11.03.2019, 14.05.2019 a 12.07.2019, H.. Š., R.. K.. S.. dňa 23.08.2018, F. R..K..S.. dňa 28.11.2018, 30.01.2019, M., R..K..S.. dňa 28.01.2019 a U. R.. K.. S.. dňa 28.01.2019, keď platby z uvedených dní predstavovali hromadné platobné príkazy na úhradu, ktorými žalobca uhrádzal jednotlivým poskytovateľom aj ďalšie vyúčtované náklady mimo nákladov na poškodenú. Rozhodujúcu časť úhrad za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej v súvislosti s úrazom z 22.04.2018 predstavovali úhrady v prospech N. X. H., ktorá celkovo predstavovala sumu 14.495,71 eura a v prospech G. X. R. J. H.. Z.. X.. E., G. F., ktorá celkovo predstavovala 744,91 eura, keď ich úhradu zo strany žalobcu týmto zdravotníckym zariadeniam tieto zdravotnícke zariadenia potvrdili osobitnými listinami ako úhrady uznanej zdravotnej starostlivosti poškodenej.

16. Pokiaľ v duplike predchádzajúci zástupca len všeobecne spochybnil náklady hospitalizácie poškodenej, namietajúc výrazné rozdiely nákladov pri lôžkovej starostlivosti v jednotlivých obdobiach, k čomu súd uvádza, že ich konkrétnu výšku ovplyvňuje to, či počas nej sú realizované operačné výkony a ich charakter.

17. Nedôvodnou bola aj námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie vznesená zástupcom žalovaného už vo vyjadrení k žalobe, z dôvodu existencie povinného zmluvného poistenia, ktorá je nedôvodná z dôvodov, na ktoré správne poukázal žalobca v replike svojimi argumentmi uvádzanými pod bodom 4.2. odôvodnenia. Ani ustanovenie § 15 ods. 1 ZoPZP umožňujúce poškodenému úspešne si uplatňovať nárok na náhradu škody, ktorú pokrýva povinné zmluvné poistenie priamo voči poisťovni za predpokladu, že tento nárok bude súčasne preukázaný, nič nemení na tom, že aj v takomto prípade hmotnoprávne zodpovedným subjektom je priamo aj škodca. Ustanovenie § 15 ods. 1 ZoPZP akurát rozširuje možnosti poškodenému, od koho si bude takýto nárok uplatňovať (či len voči škodcovi, resp. voči inému hmotnoprávne zodpovednému subjektu za vzniknutú škodu, na ktorú sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie, alebo len voči poisťovni, v ktorej je dojednané poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dotknutého motorového vozidla, alebo voči obom súčasne).

18. Námietka premlčania vznesená intervenientom je v celom rozsahu nedôvodnou.

18.1. Premlčanie nároku na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť sa s poukazom na § 21 ods. 5 ZoZP premlčuje v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe plynúcej odo dňa, keď sa zdravotná poisťovňa dozvie, kto poškodenie zdravia spôsobil a 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe plynúcej odo dňa úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. V prípade existencie tzv. kombinovanej

premlčacej doby subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna premlčacia doba a nemôže skončiť neskôr, ako lehota s objektívne určeným začiatkom, ale môže skončiť najneskoršie s ňou. Inak povedané subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci vymedzenej objektívnej premlčacej doby.

18.2. S ohľadom na časy úhrad jednotlivých žalovaných nákladov zo strany žalobcu ich poskytovateľom (šlo o úhrady v rozmedzí od 29.05.2018 do 10.12.2019) a čas podania žaloby na súd (11.05.2020) je zrejmé, že nemohlo dôjsť k premlčaniu žiadnej časti uplatneného nároku, nakoľko žaloba bola podaná na súd pred uplynutím dvoch rokov odo dňa, kedy najskôr mohla začať plynúť objektívna premlčacia doba ohľadne najskôr splatného (uplatniteľného) regresného nároku (dňom 30.05.2018), ktorý okamih mohol byť teoreticky najskorším dátumom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby. Preto bolo bezpredmetné bližšie sa zaoberať, či v danom prípade subjektívna premlčacia doba popripade nezačala plynúť neskôr, než stanovená objektívna premlčacia doba.

19. Právo postihu, resp. tzv. regresné právo súvisí s vykonávaním zdravotného poistenia a predstavuje hmotnoprávny nárok zdravotnej poisťovne originárnej povahy voči osobe zodpovedajúcej za škodu (tretej osobe) na náhradu toho, čo musela zdravotná poisťovňa práve v dôsledku spôsobenia škody danou treťou osobou na zdraví poistenca, uhradiť zdravotníckym zariadeniam za poskytnutú zdravotnú starostlivosť takémuto poistencovi spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nejedná sa preto o nárok na náhradu škody podľa § 420 OZ. Zdravotnej poisťovni, ktorá takéto náklady za svojho poistenca, súvisiace s poškodením jeho zdravia treťou osobou, uhradila, nepochybne vzniká majetková ujma, ktorá je odškodniteľná za splnenia predpokladov stanovených v § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP. Regresná náhrada je svojou povahou nárokom na náhradu škody a spočíva v tom, že poisťovňa uhradila náklady na liečenie svojho poistenca v príčinnej súvislosti s tým, že mu bolo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby spôsobené poškodenie zdravia. Povinnosť zdravotnej poisťovne zaplatiť svojmu zmluvnému zdravotníckemu zariadeniu náklady starostlivosti poskytnuté jej poistencovi, je plnením jej zákonnej povinnosti, ktorá existuje bez ohľadu na to, z akého dôvodu bola zdravotná starostlivosť jej poistencovi poskytnutá. Ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP (zodpovedajúce znením časti predtým účinného ustanovenia § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. - účinného do 31.12.2016) je vo vzťahu k ustanoveniam OZ o náhrade škody špeciálnou normou, ktorá zakladá zdravotnej poisťovni špecifické právo požadovať náhradu škody od tretích osôb za náklady vynaložené za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktoré vznikli v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania voči osobám zúčastneným za zdravotnom poistení (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 205/2012).

20.1. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 15.07.2021 č. k. 2T/17/2021-704 bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 22.04.2018 okolo 00.10 hod. v obci A. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, vo voľnom priestranstve nachádzajúcom sa medzi spoločnosťou P., R.K.S. A., a budovou bývalého autoservisu „Š. A. XXX, po trávnom poraste viedol viacúčelovú štvorkolku zn. L.U. L., EČ: J.-XXXAD, z dôvodu nesprávneho spôsobu jazdy, neprispôsobenia rýchlosti jazdy po trávnej lúke v nočných hodinách a bez dostatočného osvetlenia stratil kontrolu nad vedením vozidla, nerozoznal včas násyp štrkovej cesty, ktorý križoval smer jeho jazdy, narazil prednou časťou na tento násyp, následne došlo k niekoľkonásobnému prevráteniu vozidla, v dôsledku čoho došlo k vyvráteniu oboch osôb sediacich na štvorkolke, čím poškodená spolujazdkyňa U. L. utrpela pomliaždenie pravej strany tváre s odreninami, krvácanie pod mäkkú blanu mozgu a pod tvrdú blanu mozgu liečené konzervatívne, zlomeninu pravého kĺbneho výbežku záhlavovej časti, zlomeninu pravej jarmovej kosti, pravej očné a pravej hornej čeľuste - zlomeninu pravého zygomatico-maxilárneho komplexu, odlomenie výbežku VI. krčného stavca, kompresívne úrazové zmeny na štyroch hrudných stavcoch (Th7 až Th10), zlomeninu pravej kľúčnej kosti, pomliaždenie pečene a pomliaždenie pravej nadobličky, s dobou liečenia minimálne 10 až 12 mesiacov, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Daný rozsudok vo výroku o vine nadobudol právoplatnosť 15.07.2021.

20.2. O treste za uvedený skutok bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 10.01.2023 č. k. 1To/82/2022-865 (právoplatným dňom 10.01.2023), ktorým bol žalovanému uložený úhrnný podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 6 rokov.

20.3. O nároku na náhradu bolo definitívne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín z 27.05.2022 č. k. 2T/17/2021-825 tak, že poškodená (U. L.Á.) bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces s odôvodnením, že pre rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného stíhania. K uvedenému súd ďalej

uviedol, že sama poškodená bola iniciátorkou jazdy na štvorkolke, hoci si musela byť vedomá, že ona aj žalovaný boli pod vplyvom alkoholu, poškodená požívala alkohol ako nedospelá osoba a H.. M. dňa 30.04.2018 konštatovala u poškodenej škodlivé užívanie viacerých psychoaktívnych látok (alkoholu a marihuany). O nároku žalobcu na náhradu škody trestný súd nerozhodoval z dôvodu jeho uplatnenia v inom konaní, prečo o ňom v rámci adhézneho konania nemožno rozhodovať, v súvislosti s čím poukázal na toto konanie (5C/28/2020), v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata sumy 15.815,08 eura z titulu náhrady nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poškodenej - jeho poistenkyne, poskytnutej jej v súvislosti s ťažkým zranením vyžadujúcim lekársku starostlivosť.

20.4. Uvedenému rozhodnutiu predchádzalo zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15.02.2022 č. k. 1To/56/2021-757, v ktorom odvolací súd k výroku o náhrade škody konštatoval potrebou aplikácie predpisov občianskeho práva v adhéznom konaní a poukázal na časť odôvodnenia odvolania žalovaného, poukazujúceho, že sama poškodená bola spoluvinníkom na vzniku spôsobenej škody, na čo je potrebné prihliadať pri výroku o náhrade škody a tiež aj na vyjadrenie poškodenej predkladajúcej vlastné námietky k argumentácii žalovaného súvisiace s jej spoluzavinením s tým, že s námietkami oboch strán bude potrebné sa v konaní vysporiadať.

21. Vyššie uvedeným rozhodnutím súdu v trestnom konaní, je tunajší súd s poukazom na § 193 CSP, tretia veta viazaný pokiaľ ide o to, že popísaným skutkom došlo k spáchaniu uvádzaných trestných činov a že tieto spáchal žalovaný.

22. Podľa § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP v znení účinnom v čase vzniku škody na zdraví poškodenej, identického aj s aktuálne účinným znením, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na náhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

23. Existenciu zodpovednosti žalovaného v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP nespochybňoval ani samotný žalovaný, ktorý prostredníctvom svojho zástupcu výslovne uviedol, že nespochybňuje základ uplatneného nároku. Obrana žalovaného spočívala v tom, že je potrebné prihliadať na spoluzavinenie samotnej poškodenej na vzniku poškodenia jej zdravia, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode dňa 22.04.2018, pričom konštantne v priebehu tohto konania uznal svoj diel zodpovednosti (spoluzodpovednosť) v rozsahu 50 % s tým, že v rovnakom rozsahu je daná aj spoluzodpovednosť žalovanej, prečo by mal z uplatneného nároku znášať len jeho pomernú časť (1/2-icu zo žalovanej istiny).

24. Ohľadne toho, či v prípade regresného nároku podľa § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP má na rozsah jeho uplatnenia vplyv prípadné spoluzavinenie zo strany poškodeného alebo táto otázka je nerozhodnou, existujú v rozhodovaní súdov „dve línie“ rozhodnutí.

25. Na strane jednej podľa rozsudkov Krajského súdu v Žiline z 25.06.2019 č. k. 5Co/15/2019-192 a Krajského súdu v Bratislave z 29.11.2022 č. k. 5Co/122/2022-102 predložených žalujúcou stranou a potvrdzujúcich prvostupňové rozhodnutia, je otázka spoluzavinenia (miery spoluzavinenia) poškodeného pre regresný nárok poisťovne bezpredmetná, nakoľko nejde o nárok na náhradu škody podľa § 420 OZ, resp. nárok na náhradu škody v pravom slova zmysle, ale o osobitný (sui generis) hmotnoprávny nárok poisťovne vzniknutý z osobitných zákonov, prečo nemožno aplikovať § 441 OZ, ktorý sa týka ustanovení o náhrade škody upravených OZ, ktorý má základ v systéme verejného zdravotného poistenia. Ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo zo svojej podstaty vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva. Miera spoluzavinenia poškodeného nie je dôležitá, pretože významným a rozhodujúcim je samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila poškodenie zdravia poškodeného. Možnosť zohľadnenia spoluzavinenia nemožno podľa nich vyvodiť ani z judikatúry NS SR týkajúcej sa regresného nároku Sociálnej poisťovne z dôvodu, že právna úprava právo Sociálnej poisťovne na náhradu vyplatených dávok modifikovala na právo na náhradu škody (už v zákone č. 413/2002 Z. z.), keď niet pochyb, že nárok Sociálnej poisťovne je nárokom na náhradu škody, v dôsledku čoho má aplikácia ustanovení OZ (včítane zohľadnenia spoluzavinenia podľa § 441 OZ) svoje opodstatnenie a že zrejme aj z týchto dôvodov súdna prax dospela vo svojich rozhodnutiach vydaných po 26.07.2002 k záveru, že pri regresnom nároku poisťovne, tak ako to bolo upravené v § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z. vzhľadom na jeho legislatívnu transformáciu na právo na náhradu škody (v zákone č. 413/2002 Z. z. - § 176 ods. 1 písm. f) a § 231 platnom od 26.07.2002 a následne v zákone č. 461/2003 Z. z. je potrebné zohľadňovať všetky aspekty ako pri inom nároku na náhradu škody, včítane otázky spoluzavinenia.

26. Na strane druhej podľa rozhodnutí súdov predložených žalovanou stranou (rozsudok NS SR z 29.01.2004 sp. zn. 5Cdo/71/2003 /R 26/2005/, Krajského súdu v Žiline z 28.12.2017 sp. zn. 8Co/109/2017 a žalovaným predložených prvostupňových rozhodnutí uvedených pod bodom 10.2., má naopak povinnosť regresnej náhrady zaťažovať tretiu osobu len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti so zdravotnou poisťovňou poskytnutým plnením. Hoci regresný nárok nie je nárokom na náhradu škody podľa OZ, je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody vyplývajúcim z osobitného predpisu, ktorý je v pomere špeciality k ustanoveniam OZ, čo znamená, že právny vzťah, ktorého sa dané ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré nie sú ním upravené, riadi OZ, vrátane ustanovení o náhrade škody. Preto pri nároku na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti v súvislosti s poškodením zdravia poistenca tretími osobami treba skúmať mieru zavinenia poistenca, lebo v rozsahu, v akom bolo jeho zavinenie (spoluzavinenie) príčinou vzniku nákladov zdravotnej starostlivosti, nemá tretia osoba voči zdravotnej poisťovni povinnosť náhrady vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť poistenca a také spoluzavinenie má za následok obmedzenie zodpovednosti tretej osoby. Preto podľa nich v rozsahu zavinenia poškodeného nemôže byť dané zavinenie tretej osoby.

27. Rozhodnutia súdov z oboch skupín sa zhodujú v tom, že daný nárok nepredstavuje nárok na náhradu škody podľa OZ, ale ide o regresný nárok vyplývajúci z osobitného zákona, avšak zásadný rozdiel spočíva v tom, či je možné na takýto nárok v otázkach, v ktorých absentuje existujúca osobitná úprava, aplikovať ustanovenia OZ o náhrade škody ako ustanovenia svojim obsahom a účelom najbližšie charakteru takéhoto nároku.

28. Tunajší súd z nižšie uvedených dôvodov považuje za správnu druhú líniu, naplňajúcu aj pojem všeobecnej spravodlivosti, ktorá má svoj základ aj v existujúcej judikatúre NS SR, konkrétne najmä v rozhodnutí uverejnenom v zbierke rozhodnutí a stanovísk pod R 26/2005 (rozsudok z 29.01.2004 sp. zn. 5Cdo/71/2003), a v rozhodnutí z 27.11.2003 sp. zn. 2Cdo/91/2003, na ktoré nadväzujú rozhodnutia, napr. z 26.05.2004 sp. zn. 4Cdo/21/2004 a z 21.01.2009 sp. zn. 3MCdo/19/2008. Hoci dané rozhodnutia posudzovali regresný nárok Sociálnej poisťovne podľa v tom čase účinného ust. § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z., je potrebné v tejto súvislosti poukázať na neprehliadnuteľnú podobnosť až zhodnosť daného ustanovenia s terajším ustanovením § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP a aj predtým do 31.12.2016 účinným § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z., riešiacimi regresný nárok zdravotnej poisťovne. Súčasne uvádzané ustanovenia majú „základ“ v existujúcich systémoch verejného poistenia (v prvom prípade verejného dôchodkového a nemocenského poistenia a v druhom zdravotného poistenia). Spoločným v oboch prípadoch je aj to, že zákonná povinnosť plnenia zo strany Sociálnej poisťovne (poskytovať poistencom určené dávky) na jednej strane a zákonná povinnosť zdravotných poisťovní (poskytovať zdravotníckym zariadeniam úhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť jej poistencom) vzniká pri splnení stanovených podmienok bez ohľadu na to, z akého dôvodu došlo k vzniku nároku na tieto plnenia, t.j. či tieto plnenia mali svoj základ (boli zapríčinené) protiprávnym konaním tretej osoby alebo boli následkom inej udalosti. Súd s poukazom na už uvedené nepozná žiadny rozumný argument, prečo by mal pri inak zhodnom vyjadrení predpokladov vzniku regresu v § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z. počas obdobia jeho účinnosti s § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP, existovať pri ich aplikácii aj z hľadiska možnosti posudzovania spoluzavinenia samotného poškodeného iný výklad v prípade regresných nárokov Sociálnej poisťovne a iný v prípade regresných nárokov zo strany zdravotných poisťovní.

29. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni účinného do 31.12.2003, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu nákladov poskytnutých z nemocenského poistenia a z dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

30. Citované ustanovenie podmieňovalo vznik osobitného postihu (regresu) na náhradu plnení (dávok) poskytnutých z existujúceho verejného dôchodkového a nemocenského poistenia voči tretej osobe tým, že musí ísť o ich poskytnutie „v dôsledku zavineného protiprávneho konania“, keď rovnako aj podľa § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP (a predtým podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z.), nárok zdravotnej poisťovne voči tretej osobe na náhradu plnenia z existujúceho systému verejného zdravotného poistenia, vynaloženého zdravotnou poisťovňou na úhradu nákladov vynaložených zdravotníckym zariadeniam na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi zdravotnej poisťovne je viazaný na

splnenie identických predpokladov, a to, že k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia poistenca došlo „zavineným protiprávnym konaním“ tretej osoby.

31. Z uvedeného dôvodu je preto podľa názoru súdu plne použiteľná aj na regresné nároky zdravotných poisťovní existujúca judikatúra najvyššej súdnej autority týkajúca sa obdobných regresných nárokov Sociálnej poisťovne najmä z obdobia, kedy bolo účinné ustanovenie § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z., nakoľko tieto mali zákonom identicky stanovené predpoklady ich vzniku. Účelom regresného nároku zdravotnej poisťovne je kompenzácia ujmy, ktorá jej vznikla v súvislosti s tým, že vynaložila náklady na zdravotnú starostlivosť svojho poistenca v súvislosti s poškodením jeho zdravia v prípade, ak toto poškodenie bolo v príčinnej súvislosti s konaním tretej osoby. Ide svojím charakterom o samostatný nárok na náhradu škody vyplývajúci z § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP, ktorý má občianskoprávny, resp. súkromnoprávny charakter (takýto charakter nevylučuje to, že má súvis s existujúcim systémom verejného zdravotného poistenia, keďže o takomto nároku rozhodujú sudy podľa CSP s poukazom na jeho § 3). Toto ustanovenie je v pomere špeciality k ustanoveniam OZ, čo má za následok, že v otázkach daným osobitným ustanovením neupravených sa daný právny vzťah riadi ustanoveniami OZ o náhrade škody. Pretože § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP a ani iné jeho ustanovenie neupravuje následky plynúce z existencie prípadného spoluzavinenia samotného poškodeného na vzniku škody, je v prípade existencie spoluzavinenia poškodeného potrebná aplikácia ustanovenia § 441 OZ upravujúceho zavinenie poškodeného. V danom smere sa súd teda stotožňuje s právnym posúdením otázky spoluzavinenia poškodeného pri zavinenom protiprávnom konaní tretej osoby na vzniku úrazu alebo iného poškodenia zdravia poškodeného, aké bolo urobené v rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28.12.2017 sp. zn. 8Co/109/2017.

32. Na podporu správnosti uvedeného právneho posúdenia veci, vychádzajúceho z primeraného použitia judikatúry najvyššieho súdu ako názoru reflektujúceho aj význam a účel regresu a súčasne reflektujúceho aj všeobecnú spravodlivosť, súd poukazuje na možnosť absurdných dôsledkov opačného názoru, ktoré by nastali v situácii, že samotný poškodený si v rozhodujúcej miere svojím konaním zaviniť poškodenie svojho zdravia a tým aj vznik nákladov za poskytnutie zdravotnej starostlivosti, pričom spoluzavinenie inej (tretej) osoby na tomto poškodení by síce existovalo, ale bolo len okrajové, tak aj v takom prípade by v prípade názoru vyplývajúceho z rozhodnutí uvádzaných pod bodom 25. mala mať zdravotná poisťovňa právo na plný regres voči tretej osobe, čo by sa priečilo elementárnej spravodlivosti, ak by mal škodca niesť následky vo väčšej miere, než zodpovedá skutočnej miere (rozsahu) jeho spoluzavinenia.

33. V súvislosti s vyššie uvedeným záverom tunajšieho súdu, z ktorého vyplýva, že rozsah regresného postihu žalovaného ako tretej osoby podľa § 9 ods. 7 písm. c) ZoZP je v prípade existencie spoluzavinenia zo strany samotného poškodeného naškodnej udalosti, v súvislosti s ktorou vznikli žalobcovi v súvislosti s poškodením zdravia poškodenej náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, zvislý od toho, v akom rozsahu sú uplatnené náklady žalobcu „pokryté“ spoluzavinením žalovaného, čiže v akom percentuálnom rozsahu je daná miera jeho spoluzavinenia so spoluzavinením poškodenej, súd skúmal existenciu spoluzavinenia samotnej poškodenej a keďže dospel k záveru, že toto spoluzavinenie je dané, tak aj jeho rozsah.

34. Za nenáležitú v danej súvislosti súd považuje argumentáciu žalobcu, pokiaľ tento spochybňoval možnosť spoluzavinenia poškodenej tým, že vo výroku rozsudkov v trestnom konaní, ktorými bol žalovaný uznaný vinným, sa nikde neuvádza spoluzavinenie poškodenej na vzniku zranení, ktoré utrpela a pokiaľ je toto uvádzané v odôvodnení, že to nemá žiadny význam. To, že si niekto sám sebe (hoc aj len v určitej miere) ublíži, predsa nie je trestné. Na druhej strane trestného činu ublíženia na zdraví sa môže páchatel dopustiť aj vtedy, ak nie výlučne jeho zavinením došlo k ublíženiu na zdraví poškodeného.

35. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru o existencii spoluzavinenia samotnej poškodenej na vzniku poškodenia jej zdravia, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode dňa 22.04.2018 z identických dôvodov a v rozsahu, v akom bola táto spoluzodpovednosť poškodenej ustálená v doposiaľ neprávoplatnom rozsudku tunajšieho súdu z 22.06.2023 č. k. DK-6C/11/2021-163 z dôvodov podrobne uvedených pod bodmi 63. až 71. jeho odôvodnenia, s ktorými sa stotožňuje a ako podstatné uvádza nasledovné.

36. Zo spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/17/2021 vyplýva, že v čase nehody boli ako žalovaný, tak aj poškodená pod vplyvom alkoholu, keď koncentrácia alkoholu u poškodenej v krvi bola zistená prepočtom v rozmedzí 2,23g/kg až 2,45 g/kg (promile), čo zo súdnolekárskoho hľadiska predstavuje ťažký stupeň opitosti. Žalovaný bol vo výraznejšie menšom stupni opitosti, keď v jeho prípade bola zistená prítomnosť alkoholu v krvi v rozmedzí 1,15 až 1,27 g/kg (promile), teda zhruba o polovicu nižšia, než v prípade poškodenej.

37.1. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

37.2. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

37.3. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

38. Citované ustanovenie § 415 OZ stanovuje všeobecnú prevenčnú povinnosť (generálnu prevenciu) vzťahujúcu sa na každého, včítane toho, komu hrozí riziko vzniku škody, ktorej porušenie môže zakladať jeho spoluzavinenie na vzniku škody. Každý má povinnosť počínať si natoľko obozretne, aby jeho konaním alebo opomenutím konania nevznikla škoda iným a ani jemu samému. Kto sa správa v rozpore s daným ustanovením, správa sa protiprávne a jeho protiprávne konanie zakladá vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ. Je potrebné posúdiť, či škodlivý výsledok by nebol nastal aj bez porušenia povinnosti podľa § 415 OZ, teda či počínanie v súlade s prevenčnou povinnosťou bolo spôsobilé škodu, ktorá vznikla, zabrániť. Zodpovednosť škodcu nie je daná v rozsahu, v akom sa na škodlivom následku podieľali okolnosti na strane poškodeného.

39. Poškodená, ktorej konanie nemôže ospravedlňovať jej neplnoletosť, a tým nedostatok jej plnej spôsobilosti na právne úkony, keď táto bola v čase skutku vo veku blízkom dospelosti (do plnoletosti jej chýbal rok a 6 mesiacov, pričom v takomto veku už šlo o osobu priestupkovo a trestne zodpovednú a súčasne schopnú s ohľadom na svoj vek a duševné zdravie ovládať svoje konanie a posúdiť jeho následky, z čoho ju nemôže „vyviniť“ to, že bola opitá, ktorý stav si zapríčinila sama, a teda jej zodpovednosť nemožno vylúčiť s poukazom na § 442 ods. 1 prvá veta OZ), pred dopravnou nehodou nepostupovala tak, že by svojím správaním nedala príčinu k vzniku škody na jej zdraví. Táto, ak by z vlastnej vôle nenasadla k žalovanému, ktorá sama danú jazdu iniciovala, hoci si musela byť vedomá, že ako ona, tak aj žalovaný boli pod vplyvom alkoholu (na akcii - grilovačke, z ktorej podnikli jazdu, sedeli určitý čas vedľa seba a poškodená musela vidieť, že žalovaný pil pivo), tak k dopravnej nehode by buď vôbec nedošlo alebo minimálne by nedošlo ku škode na jej zdraví. Poškodená svojím konaním porušila prevenčnú povinnosť vyplývajúcu jej z § 415 OZ, čím konala protiprávne podľa § 420 ods. 1 OZ. Poškodená ju porušila tým, že nasadla do štvorkolky, ktorú šoféroval žalovaný pod vplyvom alkoholu, sama si tam nasadla vo vysokom stupni opitosti a súčasne napriek tomu, že ako osoba mladšia ako 18 rokov nemala právo požívať alkoholické nápoje. Tiež si pred začatím jazdy nenasadila ani ochrannú prilbu. Nebyť týchto porušení, ku škode na zdraví poškodenej vôbec nemuselo dôjsť, prípadne, ak by mala aspoň prilbu (teda nedošlo by u nej až k tak vysokému počtu porušení, ktorých sa dopustila), rozsah jej zranení mohol byť s ohľadom na mechanizmus nehodového deja s vysokou mierou pravdepodobnosti menší. Odhliadnuc od toho, že poškodená napriek všeobecne známemu zákazu požívania alkoholu osobami mladšími ako 18 rokov, si v stave značnej opitosti sadla ako spolujazdec na štvorkolku, riskovala o to viac, keďže na rozdiel od jazdy v aute pri jazde na motocykli sa od spolujazdca vyžaduje určitá miera aktivity v tom, že sama musí udržiavať stabilitu a držať sa šoféra alebo štvorkolky.

40. S ohľadom na rozsah (počet) a závažnosť porušení, ktorých sa dopustila samotná poškodená a ktoré mali bezprostredný vplyv na vznik poškodení jej zdravia a ich závažnosť, ku ktorým pri dopravnej nehode došlo, t.j. medzi jej protiprávnym a súčasne nezodpovedným konaním a vzniknutým poškodením jej zdravia existuje vzťah príčiny a následku, za vzniknutú škodu na zdraví poškodenej zodpovedá nielen žalovaný ako vodič štvorkolky, ktorý bol za svoje konanie právoplatne odsúdený, ale aj poškodená (táto poprípade ako maloletá osoba aj spoločne a nerozdielne so svojím otcom s poukazom na § 442 ods. 2 OZ, ktorý bol prítomný pri tom, keď poškodená popíjala a šla sa so žalovaným zviest' na štvorkolke, čomu nezabránil), súd s poukazom na § 441 OZ určil mieru spoluzavinenia poškodenej (jej samotnej, poprípade spolu aj s jej otcom) v rozsahu 50 % a v rovnakej miere na poškodení jej zdravia má potom spoluúčasť aj žalovaný, ktorý svoj diel zodpovednosti práve v takejto miere opakovane cestou svojho zástupcu uznal.

41. So zreteľom na stanovenú rovnakú mieru spoluzavinenia na poškodení zdravia poškodenej, takto stanovenému rozsahu musí zodpovedať aj rozsah zo žalobcom celkovo uplatnenej regresnej náhrady predstavujúcej výšku ním uhradených nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poškodenej ako svojej poistenkyne v súvislosti s poškodením jej zdravia, ku ktorému došlo pri dopravnej nehode dňa 22.04.2018, a ktorých celková výška dosahovala 15.815,08 eura.

42. Preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.907,54 eura predstavujúcu 1/2-icu z uplatnenej žalovanej istiny do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď túto sumu žalobca požadoval zaplatiť na v žalobe ním označený účet.

43. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, ktorý si žalobca po čiastočnom späťvzati žaloby uplatňoval vo výške 5 % ročne za obdobie od 12.05.2020 (odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby na súd) až do jej zaplatenia, tento súd priznal žalobcovi za uplatnené obdobie z priznanej výšky - sumy 7.907,54 eura. Hoci inak je správna úvaha prezentovaná zástupcom žalovaného, že ak nie je preukázané doručenie predžalobnej výzvy žalovanému, nemá právny význam pre priznanie úroku z omeškania to, kedy bola žaloba podaná na súd, ale to, kedy bola takáto žaloba doručená žalovanému, v okolnostiach prejednávanej veci súd poukazuje na to, že žalovaný nepoprel, že mu bola doručená k žalobe pripojená výzva (uvádzal akurát to, že sa nepamätá, či mu bola alebo nebola doručená), t.j. účinne nepoprel jej doručenie, ktoré žalobca tvrdil a následne len upresnil, že daná výzva bola žalovanému zasielaná obyčajnou listovou zásielkou.

44. V tej časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť, súd konanie postupujúc podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP zastavil, keď s takýmto postupom vyjadril súhlas aj žalovaný.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 CSP tak, že s ohľadom na rovnaký pomer úspechu a neúspechu oboch strán sporu žiadna zo strán (včítane intervenienta vystupujúceho na strane žalovaného) nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.